

İstanbul Kadar Boğaz Kadar Bebek Kadar

– 11caferabi12 · 07 Mayıs 2013

Karşılaşmak isterdim bir gün seninle,
Kargaşa için de yoğun kalabalıkta,
Fark edilir güzellikte olduğunu bana,
Bir kez daha ispatlamaktan bıkmasan....

Bir restoran da yemeğin üstüne tatlı,
Tam söylerken karşıdayım öylece,
Şaşkınlıkla gözlerime bakıp ta bir den:
“İstanbul’da ne işin var, neden?” dercesine...

Bu gün Cuma, sensiz günler den biri,
Matem tutar ellerim, elini tutamamaktan,
Gökyüzün den melekler iner yalnızlığıma,
Gizliyorum yokluğunun verdiği acıyı...

Sensizlik buya, senle olamamak-bulamamak,
Kollarım narin belin den tutamadığına yanar,
Şaka yapmamı da özlemiştir belki de?
Saklama, sen de gönlünü öylece bırakıp gittin...

Eski Rum evlerinin arasın dan geçtiğimiz,
İstanbul sokakları dar ve soğuk ama gizemli,
Her yeri tarih, ve hep geçmişten bir şey var,
Sen de öyle gizemliydin ve tarihi iz bıraktın...

Ayrılmasaydık nazlım, bak sokaklar ağlıyor,
Belki de şu İstanbul’un hüznü de bundan,
Seninleyken aşk kokardı havası oraların,
Tadı yok-anlamı yok, olmadığın, hiç bir yerin,
Tanrım bu güzelliği, yalnız sana mı verdi?
İstanbul kadar, boğaz kadar, bebek kadar...

Veysel Kimene
Sevda Şairi

(Kemal Yenice)

© Bu Őirin her tűrlű telif hakkı Őairin kendisine ve/veya temsilcilerine aittir.

Őirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına gűre suçtur.

26.11.2011